

BROTHER a jeho životy

MONIKA PAUČOVÁ

Začínala s Brother od úplných začiatkov. Dnes je vo firme takmer 16 rokov a Brother a stal členom jej rodiny ako naozajstný brat.

Aké si sa dozvedela o BISK, keďže to bola úplne nová firma na Krupinskom trhu?

V roku 2006 keď sa rozhodla spoločnosť Brother kúpiť závod v Krupine som pracovala v Bratislave. O možnosti pracovať pre túto spoločnosť som sa dozvedela nezávisle od dvoch osôb. Dozvedela som sa že hľadajú osobu, ktorá vie po anglicky a má aj skúsenosti s prácou v administratíve. Táto možnosť ma lákala hlavne pre to, že som za prácou do Bratislavy dochádzala. Tak som sa rozhodla skúsiť to aj keď som sa trochu bála, ako mi to pôjde s tou mojou angličtinou, keďže som ju už dlhšie nepoužívala.

Pamätáš si na tvoje začiatky?

Vtedajší riaditeľ Frank Pipkin, s ktorým som mala pohovor bol príjemný a po niekoľkých stretnutiach sme sa dohodli, že nastúpim do BISK. A tak som sa stala prvým zamestnancom a pomáhala som Frankovi pri dokončovaní rekonštrukcie závodu a samozrejme sme začali aj s náborom kľúčových zamestnancov. Ako prvá k nám nastúpila Monika B., čo bolo na začiatku celkom zábavné. Ja som bola prvá čo nastúpila do BISK a Monika B. bola prvá čo bola na zaškolení v BIUK. Takže sme tu vlastne začínali dve Moniky a Frank. Na začiatky v spoločnosti veľmi rada spomínam a odporúčam každému čo má takú možnosť byť pri zrode spoločnosti. I keď globálna spoločnosť Brother bola založená pred vyše 100 rokmi na SK to predsa len bol nový závod, ktorý bolo treba dať dokopy a to nielen vybavením, ale aj nájst tých správnych ľudí.

BYŤ PRI ZRODE SPOLOČNOSTI
JE NEZABUDNUTEĽNÁ
SKÚSENOSŤ.

BROTHER a Monika

Čo bolo pre teba najväčšou osobnou výzvou ?

Moja angličtina sa časom zlepšila, pretože som bola nútená opäť komunikovať nie len písomne ale aj ústne. I keď musím sa priznať, že prekladanie rozhovorov ma poriadne potrápilo. Pár krát sa mi stalo, že som to doplietla a na Slováka hovorila po anglicky a naopak. Keďže som sa angličtinu učila v Anglicku prekladanie bola pre mňa výzva.

Na čo si najviac hrdá?

Veľkou výzvou pre náš tím bolo organizovanie slávnostného otvorenia spoločnosti v roku 2007. Celé podujatie sme si zorganizovali sami za čo sa nám dostalo uznania aj od novinárov, ktorí o nás písali. Dokonca zisťovali, ktorá eventová agentúra nám podujatie zorganizovala.

Ako sa menilo tvoje pôsobenie vo firme?

Moja pozícia na začiatku bola rôznorodá. Okrem administratívy, inzercie pracovných miest a pohovorov som „behala“ na letisko pre našich kolegov z BIUK, ktorí nám chodili pomáhať so všetkým potrebným, aby sme sa úspešne a bezpečne rozbehli firmu. Pravidelne ku nám chodili nie len z BIUK, ale prišli nás pravidelne pozrieť aj z Japonska a tým pádom bolo treba vybaviť ubytovanie a dopravu. Postupom rokov a rozrastania spoločnosti som sa natrvalo „usadila“ na personálnom oddelení. Istý čas som zastupovala aj kolegynku na materskej a mala som na starosti výpočet miezd. Môžem povedať, že to tiež bola pre mňa výzva. Pustila som sa do toho, skúsila som a som vďačná za túto skúsenosť, ale čísla a účtovanie nie sú pre mňa.

ČÍSLA A
ÚČTOVANIE NIE
SÚ PRE MŇA

Ako by si zhodnotila život v BISK?

V spoločnosti pôsobím už pomaly šesťnásť rokov, veľa vecí sa tu za ten čas zmenilo. Na začiatku nás tu bolo pár zamestnancov a teraz tu už pracuje okolo tristo zamestnancov a za ten čas sa tu vystriedalo cez tisíc zamestnancov. Niektorí tu boli dlhšie, iní sa tu zastavili len na pár dní. Niektorí sa k nám aj časom opäť vrátili. Ľudia s rôznymi osudmi a bohužiaľ nás už niektorí aj opustili. Máme aj niekoľko úsmevných príhod, ktoré sme tu prežili a máme na čo spomínať. Či už sme sa zasmiali tu v práci, alebo sme sa zabavili na našich firemných večierkoch.

